

MYSORE (PERSONAL AND MISCELLANEOUS) INAMS ABOLITION BILL, 1953.

Motion to consider—(contd.)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ನಾಗರ.ಹೊಸ ನಗರ).—ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಲಂಗಾರ್‌ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ? ಹೀಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬ ನಂಬಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—The proposal is to refer this Bill to the Joint Select Committee. The principles of this Bill will have to be adhered to as far as possible.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನಾಮಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ರೀತಿ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಮಸೂದಾಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತತತ್ವ ಅಡಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕ ವಾಗಿದೆ. ಸೋಗಸಾದ, ಹಾಲನ್ನು ಹೆಂಡದ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹಂಚಿದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ, ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಾಪ ನಿರೋಧ ನೀತಿ ಹೇಗೆ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲರಾದ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಇನಾಮಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನನ್ನು, ವಿಶಾಲವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಸುಮಾರು 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಜುತ್ತಾ, ಅಳುಕುತ್ತಾ, ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲೇ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಜನತೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೋ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮಾನ ದಿಂದಾದರೋ ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾರಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಳೆದಿರುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಳು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಇನಾಮ ಮತ್ತು ಜೋಡಿಗಳನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ, ಶೇಕಡ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಇನಾಮ ಮತ್ತು ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ತಾವೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು 90ರಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೋಡಿ ಇನಾಮತಿಗಳು ಹಲವಾರು ಕೈ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಕೆಲವು ಜೋಡೀದಾರರು ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವರು ನೂರಕ್ಕೆ ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಜನರಿದ್ದರೆ, ನೂರಾರು ಜನ ಜೋಡೀದಾರರು ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೂ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನರಿಗಾಗಿ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಗ್ಗವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪುನಃ ಬ್ರಿಟಿಷರೇ ಆಳಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆ ಸುಮಾರು 172 ಜನ ಜೋಡೀದಾರರಿಗೂ ತೆರೆಗೆರಾ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದರು, ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಕಂಟಕವಾಯ್ದಾಗಿದ್ದರು, ಎಂಬುದೊಂದನ್ನೂ ವಿವೇಚಿಸಿಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು, ಕಟ್ಟುವರಿಗೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಧಿಕಾರವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಲಂಗಾರ್‌ಡಿಯವರು, ಈ ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಜೋಡೀದಾರರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ, ರಶೀದಿ ಅಥವಾ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಚೀಟಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದವು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರುವ ಜೋಡೀದಾರರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವು ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಜೋಡೀದಾರರು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು ತಮಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜೋಡಿ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅಜೂಬಾಜೂ ಇರತಕ್ಕ 100-200 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಮ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕಾನೂನು ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ತರಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ಜೋಡೀದಾರರಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜೋಡೀದಾರರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರೆ, ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಪ್ರಜಾನುಕೂಲ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ).

ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜೋಡೀದಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ 100ಕ್ಕೆ 90 ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೋಡೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ತಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಂಪಾದಿಸಿದಂಥಾ ಹಣವನ್ನು ಈ ಆಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಂಥ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತಮಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೋಡೀದಾರರುಗಳಿಂದ ಆ ಜೋಡೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿರೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡತಕ್ಕ ತಪ್ಪು ರಥನದಲ್ಲಿ, ಇವರು ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದವರು, ಇವರು ಅಂಥವರು, ಇವರು ಇಂಥವರು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಹಳೆಯ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಜೋಡೀದಾರರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ, ಕೇವಲ ಯಾರು ಬಡವರಾಗಿ ದ್ವಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಅಂಗಯ್ಯಗಳು ಜಮೀನಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಘಾತ್ರವೇ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—Mr. Speaker, several members of this august House have spoken on this Bill. Some have welcomed this Bill in the present form and some others have made certain suggestions regarding the inclusion of religious inams in the present Bill. Some members of the Opposition have totally opposed the Bill on some other grounds.

Sir, there has been a slogan in some parts that land must be given to the tiller. This slogan has been the fashion of the day almost. There are certain reasons why this slogan has been appreciated by many members of this House. You know that landlordism is almost crumbling down and that the land is to be distributed to the tenants. In the western countries, particularly in Russia and China, the land has been equally distributed to the tiller of the soil.

This is a revolutionary reform. Particularly after the advent of freedom, the Congress Governments in several States have introduced the abolition of Zamindaris. Particularly I wish to bring to your mind that in Bihar when legislation was passed regarding the abolition of inams, it was challenged in the Supreme Court and zamindars said that the present Bill in Bihar was void and the Supreme Court upheld their view. The Government had to get the Constitution amended and recently the Supreme Court has held that the Bill has been passed in accordance with the Constitution. Here, in Mysore, there has been an insistent demand that the inams should be abolished. In July 1948, a resolution was passed in the then Legislative Council recommending the appointment of a Committee to examine several issues of land reform in the State including the abolition of inams. After that a Committee was set up under the Chairmanship of Sri Gundappa Gowda. They held several meetings and have given a very big report. The Committee on pages 59-64 and also in the second part of the report have said that it was high time that the inams should be abolished. In accordance with that, a Bill was introduced by the previous Ministry in the month of October 1951 in the previous Legislative Assembly and several Hon'ble Members of the present House who were also Members of that Assembly have spoken approving and welcoming the Bill. Thereupon the Bill was referred to a Select Committee and the report of the Select Committee was discussed in the month of January 1952. Then that Legislative Assembly was dissolved after the elections were over and thereby the Report of the Select Committee was dropped. Now this Bill has been brought before this august House.

The objects of the Bill are four-fold; the first is the abolition of inam tenures by registering longstanding tenants as registered tenants; the second is to remove the agency existing between the Government and the

occupier of the land ; the third is to confer better titles upon the tenants ; and the fourth one is to pay reasonable compensation to the inamdars. Several members of this House have spoken that there is no happy relationship between the inamdar and the raiyats. It is a well-established fact that there has not been a happy relationship. In many inams, the raiyat is not given equal status as is given in other parts. As my friends have already stated, the raiyats in these inams have been dissatisfied with the treatment given. Once when there was scarcity for four or five years back, Government were kind enough to give remission of land tax to the raiyats and the raiyats of Sringeri Jahagir approached the inamdar. The mutt adhikaris refused to give remission.

12 NOON.

It shows that inamdars are very unkind to the raiyats. You know that tenants have been evicted several times for no reasons at all and such troubles are going on in all these inams. That is why a reform is quite necessary. It is in keeping with the spirit of the times that the Hon'ble Minister for Revenue has brought this legislation before this House. In this Bill the religious and charitable endowments have not been included. I went through the proceedings of the previous legislature. The Hon'ble Minister who was then an ordinary member of that Legislature has spoken volumes about this reform and has welcomed it and he has also said that it was high time that the religious inams and charitable inams also must be included. I do not know why the Hon'ble Minister has not now implemented his speech there. One of the members of the Assembly, Sri P. R. Ramaiya has stated that these inams should not be included. He has also quoted an instance that the Pope was given a separate status like the Matadhikari of Sringeri and my answer to that is, as we all know, the Pope is not

having any estate at all ; only a portion of the town is given to him. Formerly he was enjoying certain privileges and those privileges were taken away by the then Dictator Mussolini. He is only having a certain portion of city ; it is called Vatican City. There is no need to compare the status of that gentleman with the status of Matadhikari of Sringeri. Our Hon'ble ex-Speaker Sri Venkatappa stoutly advocated the retention of all the Inams. (A voice : You have misunderstood.) He has also stated that compensation should be adequately given to the inamdars. We agree to some extent because as you know, article 32 (1) of the Indian Constitution provides for compensation in case of acquisition or taking away of land by the Government. So compensation must be given. But the question is the quantum. As my friends have already said, now-a-days the cost of the land has gone up and also the cost of the land varies from town to town. If there are a large number of rich people in a certain place, naturally the cost of the land will go up ; if there are very poor people in a certain locality, the cost of the land will go down. In such cases it is left to the Government to fix up the normal compensation and also such compensation should not exceed the cost of the land in that locality. My friends have said that the jodidars were anxious to part with their lands. There are certain grounds for that also. They are afraid that in future a revolutionary Government may come in and the land may be taken away without any compensation at all. (Hear, hear!) Who knows, the next Congress Ministry may think of taking away the whole Inam lands without giving any compensation at all. That is why I am anxious. (Interruption).

Sri KADIDAL MANJAPPA.—
I guarantee there will be a Congress Government.

Sri R. ANANTARAMAN.—They are anxious to dispose of the land as early as possible and also they know full well that the cost of the land is very high and it is the right time that they should part with the land. So the Government should see that some reasonable price is fixed up. I do not want to say much excepting congratulating the Revenue Minister. Of course, our Speaker also brought this Bill when he was the Revenue Minister. But because of some reasons it could not be pushed through. Now his successor, our present Revenue Minister has brought this Bill.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Who belongs to the same District...

Sri R. ANANTARAMAN.—So we congratulate him.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ-ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜೋಡೀ ದಾರರುಗಳೂ ಸಹ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಜಾಗೃತೆ ಬಂದಿತ್ತೇ ಎಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರೂ ಇದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಈ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು Support ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂ ಗಾರ್ಗರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳು ಹೋದಾವು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ, ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೋಡಿ ಇನಾಂತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡದೆ ನುಮಾರು 1947ರೊಂದಿಗೇ ಎಷ್ಟೋ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ತೀರ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ, ಮರಗಳು, ಸಸ್ಯವರ್ಗಗಳಿಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗಿ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇನ್ನೂ 5-6 ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ತಳ್ಳಿತೆಂದರೆ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವೃಕ್ಷಮೂಲಗಳೂ ಕೂಡ ಸಲ ಸಮವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇನಾಂತಿ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲು

ಅಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆಂತೆ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬೇಗ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಲೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನಾಂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡತಕ್ಕ ಸುಧಾರಣೆಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವು ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ನಿಧಾನವಾಗಲು ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒದಗಿದುವು. ಆದರೂ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರವು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೇ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದು ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಜೋಡಿ ಮತ್ತು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ, ಇನಾಂದಾರರುಗಳೂ ಒಂದೇ ತೆಗನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಏಕೆ, ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಚಿತ್ರಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ಪಾತಶಾಲೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾತಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೋಡಿದಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರುಗಳು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ವಿಚಾರಪರರಾಗಿ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಈ ಆಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭೀತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಈ ಹುಡ್ಡೇಶ ಧಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರನ್ನು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಜೋಡಿದಾರರು, ರೈತರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೇ ಧೂರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಿರು ಕುಳಗಳು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ರೈತರು ಜೋಡಿದಾರನ ಮನೆಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು! ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇಯಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬೇಕೆಂದು, ರೈತ ತಾನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ರೈತ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಜೋಡಿದಾರ ತನ್ನ ಬಲದಿಂದ, ಆಧಿಕಾರದಿಂದ, ಇತರ ಕಡುಬಡವರಾದ ರೈತರ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಇಂಥ ರೈತರನ್ನು ಆ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಒಡಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೈತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಾಗೋಡಿನಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಆ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯೂ ಸಹ ಅವನದೇ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವ ಕಾನೂನು ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇರೆ, ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಕೆಲವರು ಜೋಡೀದಾರರು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಕಾನೂನು ಬರಲಿ, ಸುಧಾರಣೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಜಾಗೃತ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೋಣ ಎಂಬ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಅನಂತರಾಮಣ್ಣರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಮುಂದೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೋ ಎಂದು ಈಗಲೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಬೇಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು, ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಿಧಾನವಾಡಿ ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಿಂತ ಅನಾನುಕೂಲವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅನೇಕ ಜೋಡೀದಾರರು ತಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಒಹಾ ಕಿರುಕುಳಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದಿದೆ, ಇನ್ನು ತಡಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ

ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜೋಡೀದಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ ಅದು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಜೋಡೀದಾರರುಗಳು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಉಪಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೂಕುವಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲೆ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ.—ಈ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಸಿ ಸೋಮವಾರ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet on Monday at 12 noon.

The House adjourned at Fifteen Minutes past Twelve of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Monday the 6th April 1953.